

Morjensta Paavo,

ja erinomaisen hyvää syksyä, tästä meitä kaikkia kiusaavasta maailman laajuisesta kulkutaudista huolimatta.

Maastopyöräily osastolla on ollut tällä kaudella vähän hiljaisempaa.

Jätimme broidin kanssa pari kauempaan ollutta kisaa tällä kertaa väliin. Ei meinannut äijiltä kumpaiseltakaan löytyä kipinää aloittaa kisakautta enää näin syksyn tullen.

Pari kertaa ollaan kuitenkin lähtöviivallekin päästy. Elokuun viimeisenä viikonloppuna ajettiin kotikisa Rajamäellä.

Kohtalaisesti alkanut kisa päättyi minun osalta keskeytykseen kohdassa 16 kilometriä, pyörän hajottua.

Arvatkaapa huviksenne mitä hajosi, tai paremminkin mitä katkesi...

Broidi polki fatbike luokassa ok tuloksen ajaen viidenneksi. Lähtijöitä reitille oli parikymmentä.

Työnnettyäni särkyneen pyöräni maaliin, uhosin lähteväni seuraavaan kilpailuun

Helkaman Jääkäri sotilaspyörällä, jospa se edes kestäisi.

Sanoista tekoihin ja pyörää etsimään, joka löytyikin käytettynä edullisesti.

Ensimmäisen koeajon jälkeen olin täysin valmis syömään sanani ja kiltisti hakemaan toisen fatbiken tallista ja työntämään sammaleenvihreän ankkurin pimeimpään nurkkaan. Sanoisin, että kyseinen polkupyörä painaa kuin synti, mutta koska en ole syntiä tehnyt, enkä siitä liiemmin tiedä, tyydyn toteamaan sen olevan lähes yhtä painava kuin nelitahtinen trial Montesa.

Seuraavan kilpailun aika koitti viime sunnuntaina 13 päivä Lahdessa, ylämäkisessä ja kivikkoisessa Finlandia mtb kisassa.

Jostain syystä tällä kertaa ei fatbike luokkaa edes ollut tarjolla. No, eipä siinä mitään, Jääkäri kyytiin ja kohti Lahtea.

Olihan se taas yksi kokemus lisää muiden älyttömien kokemusten listalla.

Tosin on sanottava, että olisihan se huonomminkin voinut mennä.

Luokassa miehet puolimaraton, joka tällä kertaa oli noin 28 kilometriä, lähtijöitä oli 33 kpl. Meikäläinen ryynäsi maaliin sijalla 24 Broidi ajoi fatbikellä sijalle 20 reilut yhdeksän minuuttia minua nopeammin. Taso oli tällä kertaa todella kova. Voittajan aika oli sitä luokkaa, ettei meikäläinen pääsisi siihen edes sähköavusteisella pyörällä, eikä tämä ole yhtään liioittelua.

Seuraavan kerran sammaleenvihreä ankkuri (jääkäri) on lähtöviivalla cyclocrossissa. Taisin tulla saunan jälkeen tokaisseeksi, että sekin pitää kokeilla.

Sitä ennen tarvitsee kyllä välityksiä keventää, muuten tulee noutaja jo ensimmäisellä kierroksella ja Mononen heti kisan jälkeen...

Terv. Jii